

ВИЗНАЧЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОБЛЕМ СУБ'ЄКТІВ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО РИНКУ ТА ШЛЯХІВ ЇХ ВИРІШЕННЯ

© Демченко В.О., Дондик Н.Я., 2014

Зміни, які відбуваються у суспільному житті України в останні роки, не обійшли і систему охорони здоров'я, і, в першу чергу, – систему лікарського забезпечення.

Основним напрямом поліпшення здоров'я населення є забезпечення доступу до ефективних, безпечних і якісних лікарських засобів за прийнятими цінами та їх раціональним використанням.

Фармацевтичний ринок України має велику соціальну значущість. Суттєвими факторами, що впливають на функціонування фармацевтичної галузі, доступність лікарських засобів, на розвиток охорони здоров'я в цілому, є стан системи фінансування охорони здоров'я, фармацевтичного, науково-технічного потенціалу та культури (традицій).

Суб'єктами фармацевтичного ринку є учасники ринку, що активно впливають на його об'єкти й складаються з таких підсистем, як управління та регулювання, виробництва та розподілу, фармацевтичної інформації, підготовка кадрів, професійні громадські організації та споживання.

Нестабільні умови на ринку потребують від керівників суб'єктів господарювання необхідності приймати правильні управлінські рішення для ефективного існування і отримання прибутку.

Таким чином, метою нашої роботи стало визначення управлінських проблем, які виникають у керівників фармацевтичних організацій для забезпечення рівного й справедливого доступу всіх членів суспільства до лікарських засобів належної якості і отримання прибутку та шляхів їх вирішення.

В умовах сьогодення при реалізації стратегічних цілей керівники фармацевтичних організацій стикаються з комплексом проблем політичного, економічного, демографічного, технологічного, екологічного характеру. До цього можна додати зростаючі темпи старіння населення, зміну перебігу хвороб на переважно хронічний характер, значну поширеність нездорового способу життя, які обумовлюють зростання потреби в обсягах медичного обслуговування, що вимагає додаткових витрат і ресурсів. Крім того, розвиток нових медичних технологій та підвищення рівня освіченості в питаннях здоров'я сприяє збільшенню вартості медичної допомоги та підвищенню очікувань громадян щодо її якості.

Водночас випереджаючий темп зростання витрат на медичну допомогу порівняно з темпами збільшення валового внутрішнього продукту (ВВП) країни, кризові явища в багатьох регіонах обумовлюють пошук шляхів зменшення витрат та раціонального використання наявних ресурсів. За таких умов виникає та поглиблюється конфлікт інтересів, який полягає у невідповідності між

завданнями, які стоять перед фармацевтичними організаціями в плані підвищення доступності й якості лікарського забезпечення та фінансово-економічними можливостями їх реалізації. Все це обумовлює виникнення ризиків в управлінні фармацевтичними організаціями.

Для вирішення цих проблем необхідно впроваджувати низку організаційних заходів, направлених на розробку нової кадрової політики в частині удосконалення системи сертифікації фармацевтичного персоналу згідно професійних компетенцій; розробку і реалізацію регіональних моделей і програм розвитку фармацевтичних організацій, заснованих на системному і процесному підходах згідно міжнародних стандартів серії 9000; недопущення поширення в сфері обігу каналів тіньової економіки; модернізацію технологічних процесів, освоєння нового обладнання, впровадження нових технологій і організаційних проєктів; забезпечення співвідношення наукових можливостей з державними цільовими програмами щодо створення інноваційних лікарських засобів, виробів медичного призначення та медичної техніки нового покоління.

Отже, фармацевтична галузь – це прибуткова галузь, що постійно розвивається й розширюється. Суб'єкти фармацевтичного ринку, які володіють як науковими, так і ресурсними потенціалами, мають можливість посісти чільне місце на вітчизняному фармацевтичному ринку за умови використання наявного потенціалу та організації ефективної політики.

В.О. ДЕМЧЕНКО, О.О. МОЛОДОЖОНОВА
Запорізький державний медичний університет
м. Запоріжжя, Україна
pogorelovaolga@bigmir.net

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСЕЛЕННЯ ЛІКАРСЬКИМИ ЗАСОБАМИ ЯК СКЛАДОВОЇ СИСТЕМИ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ДОПОМОГИ

© Демченко В.О., Молодогонова О.О., 2014

Питання забезпечення населення лікарськими засобами являється одним з ключових у системі соціального забезпечення, тому сучасними дослідниками приділяється значна увага до оптимізації кожної з ланок і усієї системи в цілому.

Метою дослідження є аналіз, узагальнення, окреслення основних принципів і підходів до удосконалення системи забезпечення населення лікарськими засобами в Україні.

Основним завданням дослідження є вивчення та узагальнення вітчизняної нормативно-правової бази, яка регламентує підпроцеси системи забезпечення лікарськими засобами населення України.

Згідно закону «Про лікарські засоби» державна політика у сфері створення, виробництва, контролю якості та реалізації лікарських засобів спрямовується на підтримку наукових досліджень, створення та впровадження нових технологій, а також розвиток виробництва високоефективних та безпечних лікарських засобів, забезпечення потреб населення ліками належної якості та в необхідному